

omtrent vil slaa til, at man altsaa staa paa det Punkt ved dette Finansaars Slutning, at der er en Kassebeholdning af omtrent 28 Mill. Kr. Men nu maa det erindres, at denne Kassebeholdning jo ingenlunde i sin Helhed kan betragtes som disponibel. For det første ser jeg nemlig ikke rettere, end at et Beløb af ca. 4 Mill. Kr. repræsenterer vort Mellemværende med Vestindien, og jeg tror ikke, at dette Beløb derefter just kan betragtes som særlig disponibelt. Dernæst vil jeg jo Regnskaberne stadig, at der for Finanshovedkassen, de departementale Kasser, Postkasserne osv. stadig maa have en egentlig Kassebeholdning af omtrent 6 Mill. Kr. Dette vil altsaa sige, at den egentlige disponible Kassebeholdning i saa Fald er gaaet ned til 18 Mill. Kr. Jeg tror ikke, vi tør gaa stort under dette Beløb, som omtrent svarer til, hvad Kassebeholdningen var i Midten af Halvårerne, og jeg tror ikke, at nogen vil paastaa, at en saadan Kassebeholdning er større end egentlig nødvendigt, saa meget mere som vi tillige, til Dels til Afbetaling af Statsgælden, have anvendt en Del af Reserverfonden, saa at Kassebeholdningen og Reserverfonden tilsammen knap ville udgøre 40 Mill. Kr. Paa dette Punkt vil jeg gøre en Henstilling til den ærede Minister med Hensyn til Bestaffenheden af de Aktiver, som findes i Kassebeholdningen og Reserverfonden. Man vil se, at disse mere og mere ere gaaede over til i en overvejende Grad at blive danske Papirer, saaledes at Forholdet nu er det, at af Reserverfondens 17—18 Millioner ere over 12 Mill. danske Statsobligationer og herved $3\frac{1}{2}$ Mill. Aktier med Statsgaranti, medens fremmede Papirer knap udgøre 2 Mill., og af den frugtbargjorte Kassebeholdning finde vi ligeledes efter den Opgørelse, der findes i Anmærkningerne til Finansloven, af danske Statspapirer over 11 Millioner, medens et Beløb af 3 Millioner der ere anbragte i franske og russiske Papirer, maa betragtes som tilhørende Bestillingsmændenes Pensjonsfond, og der af fremmede Papirer findes knap 6 Millioner, saaledes at der i Reserverfonden og Kassebeholdningen tilsammen kun findes 7—8 Millioner i fremmede Værdipapirer. Det er muligt, at Finansministeren er af den Formening, at dette netop er det rette Forhold. Jeg tilstaa imidlertid, at jeg for mit Vedkommende ikke kan anse det for rigtigt. Jeg tror, at hvis det virkelig skulde komme dertil, at vi — og det vilde jo da ske nogenlunde pludselig — skulde blive nødsagede til at disponere over vore Pengereserver, saa vilde det være langt hensigtsmæssigere at have

Papirer, der have Kurs paa det hele Verdensmarked og som selv om de for os udgøre ret anseelige Beløb, dog ere saa forsvindende i Forhold til de Beløb, der omfattes paa Verdensmarkedet, at en forceret Realisation af dem ikke vilde øve nogen Indflydelse paa dette. Hvad vi nu have af danske Papirer, er jo egentlig nærmest en Beholdning af Statsobligationer, som have til Realisation, og som altsaa maa tænkes eventuelt at skulle realiseres paa et Tidspunkt, da man sandsynligvis hyderligere vil blive nødsaget til at optage Statslaan. Jeg tror, at under disse Omstændigheder vilde en saadan Realisation i større Omfang af danske Papirer trykke Kurserne saaledes, at Betingelserne for at optage et Laan vilde blive endnu ugunstigere. Jeg vil derfor tillade mig at opfordre den ærede Finansminister til at tage under nærmere Overvejelse, om det ikke kunde være rigtigt at vende noget tilbage fra den Vej, som man er gaaet og atter bringe et noget større Beløb af fremmede Effetter og et noget mindre Beløb af danske tilstede i Kassebeholdningen og Reserverfonden. — Jeg skal ikke forbyde mig i Finanslovens mange Enkeltheder; men et Par Enkeltheder skal jeg dog tillade mig at fremdrage, ikke fordi jeg betragter dem som særlig fremtrædende eller særlig vigtige fremfor mange andre, men fordi det er Punkter, der interessere mig. Jeg vil da udtale min Glæde over, at den høitæredede Indenrigsminister i Nar har opgivet det tidligere gentagne Gange forgæves gjorte Forsøg paa at skabe et egentligt Handelsdepartement og i Stedet for har bragt et Forslag frem om en Omdannelse af Ministeriet, hvorved der utvivlsomt vil naas nok saa gunstige Resultater, som ved den tidligere paataente Oprettelse af et Handelsdepartement. Jeg kan ikke se rettere, end at det Forslag, der i saa Henseende er fremsat, er meget vel begrundet, og jeg skal tillade mig at anbefale det til Tingets Velvilje. Dernæst vil jeg udtale min Paastønnelse af en ganske lille Bevilling paa Finansministeriets Budget under Domænevæsenet, nemlig til Opførelse af en Pavillon for Turister paa Maglebjerg i Rudersdal. Det er ikke en Foranstaltning, som i og for sig er synderlig stor, men jeg haaber deri at kunne se et Udtryk for, at der fra Regeringens Side vil blive vist noget mere Omhu for, at Nordsjællands smukke Partier kunne blive bevarede og gjorte tilgængelige for Hovedstadens Befolkning saa vel som for tilkrefsende fra det øvrige Land, og jeg tror, at der paa dette Punkt vil være al Grund for den høje Re-